

**ZESPÓŁ DO SPRAW WYPOCZYNKU I TURYSTYKI SZKOLNEJ
DLA DZIECI I MŁODZIEŻY**

Warszawa, 12.12.2014 r.

Polska Izba Turystyki

ul. Krakowskie Przedmieście 64/7
00-322 Warszawa

Izba Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej

50-029 Wrocław
ul. Świdnicka 39, 1p. lok.1

Polska Izba Turystyki Młodzieżowej

ul. Mokotowska 14
00-561 Warszawa,

działające łącznie w ramach Zespołu ds. wypoczynku i turystyki szkolnej dla dzieci i młodzieży, powołanego na mocy „Deklaracji o współpracy trzech ogólnopolskich izb turystycznych”

**Szanowna Pani
Joanna Wrona
Dyrektor
Departamentu Zwiększania
Szans Edukacyjnych
Ministerstwa Edukacji Narodowej
al. Jana Christiana Szucha 25
00-918 Warszawa**

Szanowna Pani Dyrektor,

Zespół ds. wypoczynku i turystyki szkolnej dla dzieci i młodzieży powołany przez trzy największe w Polsce samorządy gospodarcze branży turystycznej Polską Izbę Turystyki, Izbę Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej i Polską Izbę Turystyki Młodzieżowej w nawiązaniu do stanowiska wyrażonego podczas Konferencji uzgodnieniowej zwołanej przez Panią dnia 9.12.2015r. w ramach konsultacji publicznych *projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty w zakresie przepisów dotyczących wypoczynku dzieci i młodzieży* przedkłada poniższe stanowisko.

Podjęte przez ministerstwo prace nad ustawą o systemie oświaty są doskonałą okazją na dokonanie zmian redukujących zagrożenia i zapewniające rozwiązania gwarantujące bezpieczeństwo uczestników wypoczynku. Właściwym wydaje się również próba zdefiniowania wypoczynku.

Zespół wskazuje, iż wypoczynek określony ustawie oświatowej zawiera się definicji „ imprezy turystycznej” wyrażonej w ustawie o usługach turystycznych. Nie ma wątpliwości, iż konieczne jest takie sprecyzowanie zapisów w ustawie o systemie oświaty aby te dwie ustawy nie pozostawały ze sobą w sprzeczności. Szczególne znaczenie w tej kwestii ma jednoznaczne określenie kto może wypoczynek organizować i wyeliminowanie istniejącej obecnie sytuacji, w której osoby fizyczne korzystając z niedoprecyzowanych przepisów oświatowych prowadzą często działalność niezgodną z ustawą o usługach turystycznych.

Zespół wnosi o:

Wykreślenie w Art. 92b. 1. „osób fizycznych” z katalogu określającego kto może być organizatorem wypoczynku i zastąpienie ich: organizatorem turystyki lub pośrednikiem turystycznym , o których mowa w art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822.);

Podnoszona przez nas zespół konieczność zmiany powyższego zapisu wynika bezpośrednio z przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. 2004 Nr 173 poz 1807) umożliwiającej między innymi osobie fizycznej prowadzenia działalności zarobkowej, jak również z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822.) wskazującej warunki świadczenia usług turystycznych. Należy podkreślić, iż wypoczynek wpisuje się w pełni w definicję imprezy turystycznej określoną przez przytaczaną ustawę.

Zapis wskazujący organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego jako podmioty uprawnione do organizacji wypoczynku pozwoli przedstawić pełny katalog podmiotów upoważnionych na podstawie przytaczanych ustaw do prowadzenia działalności zarobkowej w zakresie turystyki.

Rozwiązanie takie zlikwiduje jednocześnie istniejącą dzisiaj podstawę do funkcjonowania „szarej strefy” , w której podmioty , nawet pozbawione stosownymi decyzjami marszałków województw prawa do świadczenia usług turystyki , zgłaszają wypoczynek jako „osoba fizyczna” .

Działalność no-profit świadczona przez organizacje pozarządowe w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146); winna pozostać bez zmian.

Należy podkreślić, iż osoby fizyczne chcące faktycznie świadczyć działalność społeczną mają prawo zakładać wszelkiego rodzaju fundacje, stowarzyszenia itp. przytoczyć tu należy możliwość zakładania stowarzyszeń zwykłych na podstawie Art. 40 ustawy z dnia 7.04.1989 r. Prawo o Stowarzyszeniach. Ta uproszczona forma stowarzyszenia zakładana przez 3 osoby nie wymaga skomplikowanej procedury rejestracji a jedynie zgłoszenia, ale już działalność taka pozostaje pod nadzorem „organu nadzorującego” tj. starosty i właściwego ministra.

Zdaniem zespołu wyeliminowanie osób fizycznych, które nie prowadzą działalności gospodarczej, z kręgu podmiotów uprawnionych do organizacji wypoczynku jest niezbędne także z punktu widzenia bezpieczeństwa uczestników. Pozostawienie zapisu umożliwiającego „osobie fizycznej” organizowania wypoczynku umożliwia np. taką organizację, osobom wobec której orzeczono zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi.

Nie bez znaczenia, w ocenie zespołu, jest również fakt, iż postulowana zmiana doprowadzi o znacznego ograniczenia „szarej strefy” wśród organizatorów wypoczynku, która wymusi organizację wypoczynku zgodnie z normami ustawy o usługach turystycznych włącznie z dopełnieniem obowiązków podatkowych.

Zdaniem Zespołu Art. 92b. Powinien mieć brzmienie:

1. Organizatorami wypoczynku mogą być:

- 1) szkoły i placówki;
- 2) organizator turystyki lub pośrednik turystyczny , o których mowa w art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822.);
- 3) organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146);

Konsekwencją wprowadzenia powyższego rozwiązania powinno być wprowadzenie dodatkowo 4 zmian, doprecyzowujących i porządkujących relacje pomiędzy ustawą o systemie oświaty a ustawą o usługach turystycznych:

1. Zmiana Art. 92c. Pkt 2 ppkt 1 , rozszerzająca zakres zgłoszenia składanego przez organizatora wypoczynku o: numer zaświadczenia o wpisie do Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych lub oświadczenie organizatora , że wypoczynek nie jest organizowany w celach zarobkowych a organizator nie jest przedsiębiorcą podlegającym ustawie o usługach turystycznych .

Wydaje się, iż tylko takie, pełne rozwiązanie zakładające przedstawienie alternatywy : albo działalność jest prowadzona w celach zarobkowych i organizator posiada stosowne zgłoszenie, albo działalność jest organizowana non-profit może wyeliminować istniejącą dziś „szarą strefę” w zakresie wypoczynku , czyli przedsiębiorców i inne osoby prowadzące działalność w zakresie turystyki bez stosownego wpisu w rejestrze. Rozwiązanie takie w żaden sposób nie ograniczy działalności non-profit.

Art. 92c. Pkt 2 powinien mieć brzmienie:

Zgłoszenie wypoczynku zawiera w szczególności:

1.) Nazwę organizatora wypoczynku, dane teleadresowe : adres siedziby, telefon, numer fax, adres poczty elektronicznej. Numer zaświadczenia o wpisie do Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 199 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822) lub oświadczenie organizatora , że wypoczynek nie jest organizowany w celach zarobkowych a organizator nie jest przedsiębiorcą podlegającym ustawie z dnia 29 sierpnia 199 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822)

2. Rozszerzenie zakresu danych określonych w Art. 92 c pkt 6, podawanych przez kuratora oświaty w bazie wypoczynku o nr zaświadczenia o wpisie do Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych w przypadku gdy organizatorem wypoczynku jest organizator lub pośrednik turystyczny.

Art. 92c pkt 6 powinien mieć brzmienie:

Jeżeli zgłoszenie wypoczynku spełnia warunki określone w ustawie i przepisach wydanych na podstawie art. 92j, kurator oświaty umieszcza zgłoszenie wypoczynku w bazie wypoczynku udostępniając do publicznej wiadomości następujące dane:

numer zgłoszenia wypoczynku, nazwa organizatora oraz jego dane teleadresowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1. b, liczbę uczestników wypoczynku, termin, miejsce lokalizacji wypoczynku lub dokładny adres wypoczynku a w przypadku gdy organizatorem wypoczynku jest organizator lub pośrednik turystyczny, numer zaświadczenia o wpisie do Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 199 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822)

3. Wprowadzenie dodatkowego zapisu w Art. 92g. Jako pkt 8: w brzmieniu:

W przypadku stwierdzenia, że organizowany wypoczynek, mimo wypełnienia oświadczenia, stanowiącego załącznik nr 8 do rozporządzenia jest organizowany w celach zarobkowych, a organizator nie posiada na podstawie ustawy o usługach turystycznych zaświadczenia o wpisie do Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 199 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822), kuratorium zawiadamia właściwego Marszałka Województwa.

4. Wprowadzenie dodatkowego zapisu w Art. 92j jako pkt 8 w brzmieniu:

wzór oświadczenia organizatora , że wypoczynek nie jest organizowany w celach zarobkowych a organizator nie jest przedsiębiorcą podlegającym ustawie z dnia 29 sierpnia 199 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196 i 822)

Ponadto Zespół wskazuje konieczność:

1. **Doprecyzowania sposobu potwierdzenia dopełnienie obowiązku zgłoszenia wypoczynku przez organizatora.** Projekt zakłada rezygnację z wydawania potwierdzenia zgłoszenia przez Kuratora Oświaty, i usuwanie wpisu (Art. 92f pkt 2) z bazy wypoczynku po upływie 30 dni od zakończenia ferii zimowych lub letnich. Rozwiązanie takie uniemożliwi organizatorowi udowodnienie dopełnienia obowiązku zgłoszenia w przypadku postępowań związanych z ewentualnymi roszczeniami ubezpieczeniowymi, sporami sądowymi, ewentualnymi postępowaniami administracyjnymi czy podatkowymi. Należy podkreślić , iż dopełnienie obowiązku zgłoszenia ma wpływ na sposób

opodatkowania tego rodzaju działalności i organizator musi przez okres 5 lat przechowywać stosowną dokumentację, musi w tym czasie mieć możliwość poświadczenia dokonania obowiązku zgłoszenia wypoczynku. Właściwym jest stworzenie możliwości pobrania takiego poświadczenia on-line bezpośrednio z bazy wypoczynku.

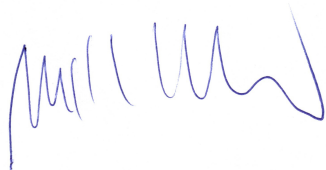
2. Doprecyzowanie zapisów Art. 92i pkt 2 ppk 3 .

Obecny zapis dodatkowego wymogu warunkującego uzyskanie uprawnień kierownika wypoczynku w brzmieniu: „posiada co najmniej trzyletni staż pracy dydaktyczno-wychowawczej lub opiekuńczo-wychowawczej, z wyjątkiem nauczycieli oraz czynnych instruktorów harcerskich w stopniu co najmniej podharcmistra. „ jest nieprecyzyjny. Pojęcie „stażu pracy” wydaje się niespójne z ewentualnym posiadanym doświadczeniem, nie rozwiązuje możliwości potwierdzenia doświadczenia w innych przypadkach niż wynikające ze stosunku pracy, w praktyce pomija liczną grupę specjalistów, instruktorów itp. Pojęcie to uniemożliwia jednoznaczne potwierdzenie posiadanych uprawnień przez kierownika wypoczynku pozostawiając kwestię spełnienia wymagań do dość dowolnej interpretacji.

Liczymy na uwzględnienie naszych uwag, proponowane przez nas rozwiązania w żaden sposób nie wpłyną na zmianę czy zmniejszenie dostępności dzieci i młodzieży do wypoczynku, znacząco jednak podniosą poziom bezpieczeństwa uczestników i przyczynią się do eliminacji „szarej strefy”. Jednocześnie deklarujemy gotowość współpracy przy przygotowywaniu stosownego rozporządzenia regulującego sprawę szczegółowe organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży, opracowywanego na podstawie przygotowywanej obecnie nowelizacji ustawy.

Z poważaniem,

**Z upoważnienia
Przewodniczącej Zespołu**

Andrzej Kindler